

han kommer saa vidt, og naaer ind i Marts Maaned, at han faar Lov til at gjøre sine Kræfter gjældende og uforstyrret kan arbeide for at komme ud af sin Gjæld. Noget Eignende har været Tilfældet med mig selv. Der var et Sted, hvor jeg boede, og Værten sagde da til mig: Hør, Sensen, De har vel lidt Tid tilovers om Aftenen og om Søndagen, De kan arbeide for mig; De har Lov at gjøre saa meget Arbeide, De vil. Jeg har saa arbeidet om Aftenen og om Søndagen. Nu vil jeg spørge, om dette skulde være straffskyldigt. Der staar ganske vist, at det er Arbeidsgiveren, som ifalder Straf, men skulde det kunne medføre Straf, naar en Svend, som f. Ex. er i Gjæld til sin Vært, udfører Arbeide i sin Fritid og benytter Søndagen for hurtigere at komme ud af sin Gjæld. Jeg forstaar ikke, om det er Meningen, at Malerarbeide anses for at være støvende Arbeide. Noogle Professioner ere saa heldig stillede, at deres Arbeide ikke er støvende. Hvad Arbeide anses for støvende, og hvad anses for mere stille og roligt? — Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre. En Mester kan sige til sine Runder, som ville have Arbeide udført om Søndagen: Det er forbudt, og saa maa Runderne vente til om Mandagen, og kan han ikke faae Arbeidet færdigt med 6—7 Svende, saa kan han tage 8—9, det kommer ikke Mesteren til Skade; men jeg taler for de Folk, der er ved Malerprofessionen — den kjenner jeg bedst — og som ere saa uheldigt stillede at maatte spadsere en længere Tid om Vinteren, for dem gjælder det, at de kunne faae Lov til at røre sig og gjøre Nytte, naar de have Leilighed til at faae Fortjeneste ved deres Arbeide.

Forslagsstilleren (B. Holm): Det ærede Medlem, som nu satte sig, tog Ordet i en Sag, som jeg ikke skulde have fundet Anledning til at tale om, da den saa nylig har været til Behandling her. Det ærede Medlem er saa nyt her i Thinget og har saaledes antagelig ikke lagt Mærke til den Omtale, som er bleven dette Lovforslag til Del, da det sidst var til Behandling her i Thinget, ligesom det heller ikke synes, at det ærede Medlem i alt Fald efter hans Udtalelser at dømme, har set sig i Stand til at gjøre sig bekendt med, hvad der i Lovforslaget er optaget af den gamle Helligdagslov, og hvad der er nyt i Lovforslagets Bestemmelser. Det ærede Medlem begyndte nemlig med at omtale det larmende Arbeide, men det forekommer mig, at det ærede Medlem kunde have vidst, at det, der derom indeholdes i Lovforslaget, staar i den alt eksisterende

Helligdagslov og er ikke noget Nyt, som man pludselig agter at indføre. I Anledning af det ærede Medlems Definition af det larmende og det stille Arbeide og hans dybe Interesse for Malerne vil jeg sige, at jeg tror ikke, vi sidde her for at lave Lovde for Malere eller Skædere, men for i Almindelighed at varetage Borgernes Færd, og at jeg tror, at det Lovforslag, som her forelægges, vil komme til at vedrøre Almenhedens Interesser i fuldt saa høi Grad som alle de andre Love, der vedtages af dette Thing. Det synes mig forøvrigt, at det ærede Medlem ikke har synderligt Kjendskab til det Sag, som jeg kjenner bedst — jeg har jo lige saa vel som det ærede Medlem særligt Kjendskab til et enkelt Sag — for ellers vilde han ikke have udtalt sig, som han gjorde. Det vilde imidlertid sikkert være heldigt, naar det ærede Medlem vil udtale sig om et enkelt Sag, at han da havde noiere Kjendskab til Arbeidsmaaden i Saget og i det Hele til alle de Forhold, det virker under. Det ærede Medlem sagde, at Malerne have kun Arbeide en ringe Del af Aaret og derfor trænge til at benytte al den Arbeidstid, de kunne faae i den Tid, de have Arbeide. Men jeg kunde have lyst til at høre det ærede Medlem oplyse, om der er nogetsomhelst Haandværksfag, som har stadigt Arbeide hele Aaret rundt. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem vil kunne paavise et eneste; Arbeidet er desværre saa ustadig fordelt som muligt. Det Sag, hvortil jeg hører, og som det ærede Medlem nævnte, maa det ærede Medlem jo jo vide er i lige saa høi Grad underkastet Ustadighed som Malernes Sag og trænger altsaa paa samme Maade til at kunne arbeide baade Hellig og Søgn, naar der er Arbeide, for at faae afbetalt paa den Gjæld, som er bleven stiftet i de daarlige Tider. Men det er jo ikke dette enkelte Forhold, vi have havt for Øie ved Indbringelsen af Forslaget, men Tilstande, hvorunder Alle lide, og hvad det Spørgsmaal angaar, som det ærede Medlem fremkom med, at han ønskede at faae at vide, hvorvidt det skulde være strafbart, naar En paatog sig at udføre Helligdagsarbeide, saa er det jo Noget, der selvfølgelig maa komme til at bero paa den Affattelse, som Lovforslaget faar. Det er ligejaa lidt som andre Lovforslag indbragt saaledes fuldført, at det ikke skulde kunne modtage Endringer eller trænge til Modifikationer i den ene og den anden Henseende. Jeg var saa heldig i Udvalget at se, at Lovforslaget blev fremmet paa en saadan Maade, at jeg tror, at alle Udvalgets Medlemmer kunde blive enige om en Indstilling til Thinget, som fastholdt alle Lovforslagets væsentlige Bestemmelser, saa at